

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
ANSVARSHAVENDE: Otto Gornitzka.
Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Udgaar i et Antal af 1500 Eksempl.
til alle Hjem i Allinge, Sandvig,
Ølsker, Rutsker, Rø og Kløvensker

Nr. 446

Freitag den 31. Marts 1922

10de Aarg.

"Nord-Bornholms Ugeblad"
trykkes i et Antal af mindst 1600 Eksempl.
og forsendes gennem Postvæsenet eller ved
vore Bud i Allinge, Sandvig, Ølsker, Ru-
sker, Rø og Kløvensker

"Nord-Bornholms Ugeblad"
har den største Udgave i Nordre Herred
bliver læst i enhver Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

"Nord-Bornholms Ugeblad"
optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom: Køb, Sælg, Foreningsmeddelelser,
Efter alle Aarslysninger, Auktioner etc.

"Nord-Bornholms Ugeblad"
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvårlig.

Bornholm for 100 Aar siden.

Dr. Eschrichts Erindringer.

(Efter et Foredrag i Skandinavisk For-
ening den 29. April 1854).

Som en Skyggeside hos Born-
holmene maatte jeg fra først af be-
trægte den lidet skulde Glæde, de
røbeede ved Anmeldelsen af et Vrag.
Men jeg mærkede snart, at jeg i
denne Henseende ikke var berettig-
get til at foreholde mine nye Lands-
mænd Nogetsomhelst. Den første
Stranding, der forefaldt under mit
Ophold paa Bornholm, var en preu-
sisk Galease, der ved Paasejling
havde mistet sit Ror, og nu drev
ind paa den sandede Sydvest, hvor-
fra hele dens Ladning maatte bjer-
ges i Land. Den bestod i en umaad-
elig Mængde fransk Papir, Rai-
netter og udmærket Æblemost, og
fyldte næsten 3 hele Bøndergaarde.
Fra mange Miles Omkreds strøm-
mede Befolkningen til under Bjerg-
ningen og Auktionen. Alle havde
nøget at bestille derved. Sømænd-
ne havde at bjerge fra Vraget, Bøn-
derne at bringe i Hus, Købmænd-
ne at købe, Doctoren at undersøge
Varenes Uskadelighed, Byfogden og
Byskriveren at ordne det Hele,
Amiranten at have Overilsyn,
Kommandanten at paase Ordenens
Opretholdelse. Kaptajnen og Mand-
skabet var uden Skyld, havde intet
mistet af deres egne Sager og for-
plejedes paa det bedste. Det hele
var unægteligt et interessant Skue,
og det forekom mig, at naar alle
Strandinger løb saa vel af, saa var
der i Grunden ingen, der led Tab
derved — uden Assurandøerne,
og Assurandøerne, bemærkede
jeg, "skulde dog allermindst klage,
for Assurandøerne lever jo af
Strandingerne. Var der ingen Stran-
dinger, saa vilde ingen assurere,
og alle Assurandøer vilde
gaa til Grunde."

Endnu svagere opdagede jeg mig
selv at være ved en paafølgende
Stranding. Det var en hollandsk
Kuf, hvis Ladning bestod af de mest
udmærkede, for Størstedelen bou-
teillerede Vine, bestemte for Kejser-
en af Rusland, — fremdeles en
maaske fuldstændig Samling af alle
i de 2 sidste Aar i Frankrig ud-
komne Bøger og endelig en uover-
skuelig Mængde franske Galanteri-
sager, især fine Staalarbejder. Var
jeg ved den første Stranding bleven
forsynet med Papir for mange Aar,
saa blev jeg ved denne ikke mindre
forsynet med Vine og — med nye
Bøger trods nogen i København bo-
ende Naturforsker, og Læge. Jeg
vilde være en Hykler, om jeg næg-

tede, at jeg følte den mest levende
indre Glæde, da jeg, ved at se ned
i en nys aabnet Kasse, læste: Biot
traite de physique experimentale,
Cuvier recherches sur les ossements
fossiles osv. osv.

I denne Henseende maatte jeg
altsaa nødvendigvis blive overbæren-
de med de gode Bornholmere. Og
nu tilmed ved at blive Vidne til
deres Mod og Sagkundskab under
Bjergningen! Udenfor Svanike
hændte det sig i Efteraaret 1822, at
et stort engelsk Skib, som i nogen
Tid havde ligget for Anker paa
Grund af Modvind, under Bortsej-
lingen stødte saa voldsomt an mod
en Klippevæg, at Skroget brast,
og hele Dækket med Masterne styr-
tede omkuld. Det var i Mørk-
natten. I Kahyten sad en engelsk
Dame ganske roligt og drak The,
da hun pludselig tilraabtes, øjeblik-
kelig at komme op med sit Barn,
om hun vilde frelse sit og dets Liv.
Bornholmske Sømænd havde fra
Kysten været Øjevidne til Ulykken.
Vraget laa tæt op til Klippevæggen,
men det var overmaade vanskeligt,
at komme over paa denne, især da
Brændingen var temmelig voldsom.
Kaptajnen og hans Mandskab havde
fuldt op med at kappe Masterne.
Den ulykkelige Moder havde tabt
al Fatning, og da hun saa de barske
Sømænd med det fremmede
Tungemaal trænge sig frem, en for
at vriste Barnet fra hende, en anden
for at gribe hende selv, kom hun i
en Fortvivlelse, der vilde have kostet
hendes og Barnets Liv, om den
ikke var ladet uændset af de vakre
Sømænd. Hun maatte opholde sig
nogen Tid i Svanike, og hun lærte
at kende de Mænd, der havde vakt
hendes Rædsel, som sine kære
Frelser.

Maaske vil De tillade mig at for-
tælle en anden Sømændshistorie fra
mit Ophold paa Bornholm med lidt
større Udførlighed.

Paa en kold Efteraarsdag i 1822
saa jeg fra mine Vinduer en stor
Del af Nexøboerne flokke sig sam-
men henne paa Torvet og stirre
ud mod Havet. Jeg ilede til. Et
stort Skib saas at gaa til Ankers
tæt ved Kysten. "Det er en ame-
rikansk Brig. Gud maa vide, hvad
den gaar til Ankers for her med
stærk Paalandsvind. Der er intet
i Vejen med dens Takkelage; den
gik nok saa smukt lige ind imod
os, som om den havde vildet op
paa Torvet." Man ser en Baad bli-
ve sat ud. Kaptajnen sidder ved Ro-
ret. Alles Nysgerrighed er spændt.
Baaden lægger til Land. Kaptajnen
springer ud. Han er en rask, sol-
brændt Sømand paa nogle og tredie-
ve Aar. Han træder hen til Tilsku-
erne. "Good by Gentlemen!" heder
det. Men han ser sig om imellem
dem, som om han søgte nogen.
Nu syntes han at have fundet ham.
"My dear Sonne! do you not know
me more?" — Kaptajn Tom, lyder
det fra flere Sider, "Kaptajn Tom!
is it you?"

Kaptajn Tom! Hvem er Kaptajn
Tom?

For 10 Aar siden gik en herlig
amerikansk Brig forbi denne same-
me Kyst med samme Paalandsvind.
Den kom Kysten noget for nær og
løb sig fast, Skibet blev Vrag. Kap-
tajnen var en Mand paa nogle og
20 Aar. Han var fortvivlet, bandede
sin Skæbne, Bornholm og alle Born-
holmere. Men han lærte snart Born-
holmerne bedre at kende, først un-
der den farefulde Bjergning af Lad-
ning og Vraget, dernæst under det

nødvungne halvaarige Ophold i
Nexø By, — og han kom til at holde
af dem, vandt mangen Ven,
maaske mangen Veninde iblandt
dem. Det var Kaptajn Tom.

Nu har han i en Række Aar ført
en anden lige stor og herlig Brig
heldigt igennem alle Farvande. Han
er for Øjeblikket paa Vej fra Peters-
borg til Amerika. Ved at passere
Bornholm faar han Øje paa det
gamle Nexø; gennem Kikkerten ser
han de paa Torvet staaende Mænd.
Han kunde ikke modstaa Fristelsen.
Han lader Ankeret falde for at gaa
i Land, at spørge efter sine gamle
Venner, vise dem sit nye Skib,
drikke et Glas med dem og straks
igen forlade den farlige Kyst.

Lidt efter lidt kender han flere
igen. Gensynet er ikke altid glæde-
ligt. "Gram! — bliver gammel
Gram!" (Han havde ikke ganske
glemmt sine Venners Sprog i Nexø.)
Han spørger om ens Kone, om en
andens Datter. Hin er død, denne
er gift Kone med en Flok Børn.
"Where is Doctor Knauer?" "Han
er død; der staar vor nye Doctor."
"Ah! that young gentleman?" "Where
is Hansen?" "Hansen er syg." —
"Hansen er syg? lad os gaa til
Hansen." — Men paa Vejen maa
han først ind til den og dens hver-
ste Sted maa der drikkes et Glas paa
det uventede Gensyn.

Nu samles alle hos Kaptajn Han-
sen. Medens Spørgsmaal og Svar
vexle med Haandtryk og Udbrud
af Glæde eller Beklagelse, beredes
et Glide i den øverste Etage af
Huset. Et langt Bord med 2 Rader
Bænke er besat med Punschboller
Glas og Tobakspiber. Munterheden
er snart i Gang. Det lave Rum fyl-
des af Punschens Damp og Piber-
nes Røg. Mørket er faldet paa, Ly-
sene tænde. Skaaler løbe paa
Skaaler. — Kaptajn Tom! — "Kap-
tajn Winslow! — One glas for our
poor host Kaptajn Hansen! — We
will never meet again!" "Venskab
for ever!"

Forts.

Den sorte Sommerfugl.

(Efter Oscar Levertin)

Den første Sommerfugl i Aar
jeg saa, var sort.
Mod Skoven, end ej klædt i Vaar,
— hvad Vej jeg ved ej —
fløj den bort.

Mon til en Syg, hvis Dage alt
er endt i Væ, —
mon til sin Grav, hvor Blade faldt
i Drivens hvide Sne.

Jeg ved ej —
men min Marlsols Glans
ej varmed mer,
men flød, som Ligtøjs Frynsekrans,
langs Hyttevæggen Ler.

Der slog imod min Forstu-Dør
en kvældsval Lugt
fra Skovens vinterfrosne Sær
og mørke Stammers Fugt.

Jeg fulgte Sommerfuglens Vej
saa dulget den gaar.
Og angst i Sind jeg spurgt mig,
om jeg skal dø i Vaar.

Chr. Stüb Jørgensen.

Paa Fodtur gennem Europa.

Servus fortæller om sine
Daghogsoptegnelser og Minder.

(Kun for Nordbornholms Ugeblad)

—o—

Den 13. September i straalende
Sol gik vi ned gennem Dalen og
mødte her to Rejsende, der var paa
Tur mod Roma og Napoli. — Den
ene var Tysker, den anden en dansk
Typograf — Viggo Christensen fra
Hobæk. Vi gav hinanden forskel-
lige orienterende Oplysninger og
ønskede god Rejse. Saa udvidede
Dalen sig, Bjergene afløstes af Højde-
rygge, der skraanede mod Nord,
den lerede Jord havde en egen rød-
lig Farve, men var mere frugtbar,
og vi passerede flere Smaabyer.

Nedover det skraanende Bakke-
drag havde vi længe haft Udsigt til
Siena, der i middelalderlig, syd-
landske Pragt, med Taarne, Fæst-
ningsmure og slanke Minareter teg-
nede sig skarpt i Sollyset. Naede
dog først Byen henad Eftermiddagen
ad en Landevej, der efterhaanden
blev stærkt befærdet af kørende og
gaaende, Spiste vor Mad i Skyggen
af den gamle Byport, og foretog et
hastigt Rendezvous gennem Staden.

Siena er kaldt "det lille Florenz",
aristokratisk, fornemt tilbagetrukken
bag Middelalderens Fæstningsmure,
ligger Byen med stille, ofte næsten
mennesketomme Gader og store, al-
vorlige Paladser, pillen og ren lige
som Søsterbyen Pisa, en Skygge af
sin fordums Glans og Herlighed,
svunden ind til mindst en Fjerdedel
i Indbyggerantal og Velstand; men
de mange Paladser gemmer dog
endnu Kunstskatte af umaadelig
Værdi, og i Bygningernes harmoni-
ske Arkitektur kan man studere Aar-
hundreders Udvikling, paavirket af
græsk og maurisk Kultur.

Ejendommelig er Domkirken, der
repræsenterer Højdepunktet af gotisk
Bygningskunst, opført i sort og hvid
Marmor. Kirkens Gulv gengiver i
prægtig Marmorosaik bibelske Bil-
leder, og det slanke Klokke-tårn
hæver sig i en Højde af 6 Etager.
Ligeledes Raadhuset "Palazzo Co-
munale med sit endnu højere Taarn,
Piazza Salimbeni, Garibaldi's pragt-
fulde Monument og meget mere.

Efter at have købt nogle Fotogra-
fier gaar vi gennem den nordlige
Bydel og spørger samtidig efter en
Albergo for Natten. Stadig vises vi
fremfælt. Selvfølgelig! alle disse
Paladser er ikke indrettet til Hotel.
Saaledes kommer vi ud af den nord-
re Byport og ser, at vi er paa ret
Vej, men skønt Bebyggelsen nu af-
tager, vises vi stadig fremad.

Vi er trætte efter den anstren-
gende Tur, og det er næsten helt
mørkt. Saa ser vi en uselig Byg-
ning med to Fløje og aaben Gaards-
plads ligge til højre for Vejen. —
Endelig er vi der, og banker paa.
Vi kommer ind i en lang Corridor,

derfra ind i et Værelse, hvor nogle
unge Piger sidder og syr.

"Kan vi faa et Værelse for Nat-
ten", spurgte jeg.

De saa nysgerrige paa os og løb
leende ind i et andet Værelse. Der
hørtes Latter og Fnisen, og pludselig
stormede en Sværm af unge,
ualmindelig smukke Piger ind og
omringede os. Vi var ikke saa lidt
overraskede. Havde alle Sienas unge
Piger sat hinanden Stævne her? —
Det var nok ikke det Hotel, som vi
søgte, og lidt flove søgte vi at trække
os tilbage. Men flere af de unge
Piger var oplagt til Spads og vilde
ikke slippe os, andre holdt sig pas-
sivt og saa paa os med store, spør-
gende Øjne. Men just som det
begyndte at blive os for broget,
traadte en værdig Dame med Stang-
lorgnet ind i Værelset. Pludselig
Stilhed. Hele Sværmen forsvandt,
og vi blev ene med Fruen, der fik-
serede os skarpt. Jeg sagde, at vi
søgte et Hotel og var bleven vist
herhen. Hun troede os vist ikke,
under et Væld af Skældsord drev
hun os — lig en rasende Furie —
gennem den lange Corridor ud i
Gaarden og laasede Døren af.

Betuttede stod vi der. Et sidste
Blik tilbage overbeviste os om, at
alle Vinduer i Hovedfløjen var besat
med kvindelig Skønhed, der var
Vidne til vort Tilbagetog.

Viljeløse drev vi videre, og det
gik op for os, at vi var uskyldige
Ofre for en Spøg, som vi ikke havde
Humør til at gouthere. Benene næg-
tede at føre os videre. Saa slæbte
vi os hen under et Kastanjetræ,
pakkede Ranslerne ud og lagde os
til at sove i det fugtige Græs. Fra
et Forlystelsessted i Udkanten af
Siena steg Raketter tilvejs. — Der
Glæde, Lys og Varme; her Kulde,
Mørke og en nagende Forladtheds-
følelse og Dødsstræid.

Henad Morgenstunden vaagnede
vi med Kuldegysninger. Taage drev
hen over Markerne, Dug glinsede i
Græsset. Afsted, for at faa Varme
i Kroppen. Da Solen kom frem,
satte vi os paa Skraaningen af en
Høj og lod Straalerne varme vore
stive Lemmer. Kommer gennem et
bakket, skovbevokset Landskab med
Vinhaver og hvide Morbrætræer —
af og til en lille Landsby. Træffer
atter to rejsende Collegaer, den ene
Sønderjyde. Udenfor Husene eller
i Dørene sidder Kvinderne og flatter
Straaarbejder — særlig Halte, eller
knipler. Frugt er meget billig —
heldigvis —, forhaabentlig slaar vore
Penge til. Af og til spærrer store,
gamle Forter vor Vej, og middelal-
derlige Byer, omgivet af Mure, lig-
ger paa isolerede Høje. I en saa-
dan By var vi trasket op, og saa
oppefra, at Vejen bugtede sig uden-
om og videre frem. — Atter ned,
Avanti!

Hen paa Eftermiddagen naar vi
den lille morsomme By, Poggibonsi,
der ligger i Læ af en gammel Fæst-
ning. Jeg købte et Par Prospekt-
kort, medens Nielsen købte Føde-

midler. Efter Aftale skulde vi mødes udenfor Byen. Hør delte Vejen sig, og jeg fulgte den nordligste, der forekom mig førte i den rigtige Retning. Langsomt gik jeg fremad, men Nielsen, der var bleven forsinket, kom ikke. Maaske er han foran, tænkte jeg og forstærkede min Gang.

Det var begyndt at mørkne, da jeg naaede en Albergo. Muligvis sad han der og ventede paa mig eller vilde sikkert komme. Jeg bestilte en Animelle fritte og et Maal Vin — trængte til noget varmt og styrkende efter al den Frugt og Polenda. Det blev sent, Nielsen kom stadig ikke. Jeg bestilte Værelse for Natten. Det var mine sidste Skillinger, der gik; men det fik ikke hjælpe, jeg trængte saa haardt til at sove ud i en varm Seng, og i Morgen fik jeg jo Penge i Firenze.

Ved Morgengry vaagnede jeg med Svimmelhed, fik Diarré og stærke Opkastninger. — Saa snart det lod sig gøre, forlod jeg Gæstgivergaarden efter kun at have nydt lidt tørt Hvedebrød, haabende at kunne gaa mig rask. Morgentaagen laa endnu over Markerne, men snart fik Solen Magt, og det blev en yndig Tur gennem den frodige Egn. Vinhesten var begyndt, og foran Vinhaveerne sad gerne en ældre Morlille med sit Strikketøj og saa til.

Efter Beregningen skulde jeg om Formiddagen være i Firenze, men først ved Middagstid naaede jeg en større By og opdagede til min Forskrækkelse, at det ikke var Firenze, men Empoli, hvorfra der endnu var 6 Mil op ad Arnofloden til mit Bestemmelsessted. Det var altsaa derfor jeg ikke havde truffet Nielsen. Nu gik han og dangderede den i Firenze, medens jeg havde valgt det gale Ben i Trekanten Poggibonsi—Empoli—Firenze og var fuldstændig blotet for Midler.

Hvad skulde jeg gøre?

Der var heldigvis en Bogtrykker i Byen, som jeg opsøgte og søgte at forklare min Nød. Han gav mig en Lira, og jeg fik min Sult stillet. Videre op ad Floddalen, forbi Monte Fiascone, hvor Floden bruser gennem en vild, romantisk Bjergslugt, stadig videre gennem Smaabyer og Skov, Klippepasser og Engdrag. — Aftenen falder paa. Der er Penge til endnu et Maaltid, men ikke til Natlogi. Men jeg maa ogsaa benytte Natten, naar jeg skal naa Firenze næste Morgen. Den Colerine, jeg havde paadraget mig, generede meget. Turene kom i Krampetrækninger, saa Øjnene blev blodunderløbne. Det var en møjsommelig Vandring med mange Hvil, siddende eller staaende lænet mod et Træ af Frygt for at falde i Søvn.

Morgenen kom. Dalen udvidede sig atter, Flodens øredøvende Brusen hørtes ikke mere. Gennem en lang Række Forstæder gaar Vejen til Kunstens herlige By, hvis Taarne og Spir lyser i tidlig Morgensol. — Lange Pinje- eller pyramideformede Cypresaller fører op ad Bjergskraaningerne til de derværende Slotte og Villaa. Færdsejen bliver livligere. I den tidlige Morgensol kommer Koner og Børn frem i Dørene med deres Straaarbejder. Landevejen bliver Gade. Brolægningens Ujevnheder mærkes som Knivstik mod mine sømme Fødder, men jeg havde ogsaa vandret næsten 9 Mil i et Døgn. Det var en unykelig, balte Gang, ikke det frejdige Indtog, jeg havde tænkt mig.

Den vældige Dom, der rager op over den ganske By, er Magneten, der ubevidst drager mig, men for at naa den, maa jeg over Ploden og vælger den maleriske Ponte vecchia, den overdækkede Bro med de morsomme smaa Juvelbutikker. — Her er Centret, hvor alle mødes, Trængslen er stor. Al Strømmen

føres jeg ind i andre Gader, forbi det ene Palads prægtigere end det andet, og min Forbavelse er stor, da jeg paa Marmortræne op til Loggia d'orgagna, mellem Italiens berømteste Kunstværker finder Nielsen, mageligt henslængt, ivrigt studerende et saa prosaisk Blad som „Politiken“!

HVAD FAAR EN HUSMODER FOR SINE PENGE?

TRE VIGTIGE FAKTORER.

At faa Pengene til at slaa til, faa det hele til at løbe rundt, er det store Spørgsmaal for de fleste Husmodre i disse Tider; men det er det Husmoderforeningens Formand, Fru Karen Braae, vil fortælle os.

Den bedste Næring for den billigste Pris.

— Ja, først maa jeg bede Husmodrene lægge Mærke til de tre vigtige Faktorer: Æggehvide, Fedtstoffer og Kulhydrater. Jeg ved godt, at det er Betegnelser, som de fleste afskyr, men alligevel, hør nu blot, hvor populært og letfatteligt det kan forklares: Vor Mad indeholder Æggehvide (Kød, Fisk, Æg, Ost, Bælgrugter, Brød, Gryn samt lidt i Grønsager), Fedtstoffer (Smør, Fedt, Margarine, Flæsk, fedt Kød, fed Fisk, Æg, Ost, Havregryn) Kulhydrater (Brød, Mel, Gryn, Bælgrugter, tørret Frugt, Kartofler, Grønsager, Rodfrugter, Frugt). Endvidere indeholdes betydelige Mængder Vand og en Del mineralske Salte i alle vore Næringsmidler.

Man skal vide at

»Fyldkalken« i den den daglige Kost

bør være Kulhydrater, d. v. s. bestaa af Brød (Rugbrød), Grød og Kartofler, som varieres med Sammensætninger med andre Ting, saa man ikke bliver træt deraf.

Variation er den daglige Koste bedste Krydderi, hvad ingen Husmoder bør glemme. Variation giver Madlyst, selv om Retterne er billige og simple, og uden Madlyst trives hverken voksne eller Børn.

Ved Siden af Kulhydraterne indtager Fedtet en rigelig Plads, ikke at man bør lave tung og ufordøjelig Mad, men ved Tilsætning af lidt Margarine til Grød, Vælling, Grønsager og jævne Supper forøger man saa vel Næringsværdien som Velsmagen.

Da Margarine indeholder samme Fedtprocent som Smør, kan man, navnlig med den nuværende store Prisforskel, brillant bruge den, hvor det drejer sig om raske Mennesker og en sund Appetit.

Fedtbrød til Børn er baade sundt og nærende.

Er Husholdningspengene smaa, maa man skifte om Morgenen med Øllebrød, Havregrød, varm Mælk med Rugbrødstærninger i, og Levninger af Grød. Dette lægger en god Bund for Dagen. Men man bør ogsaa huske, at det navnlig er paa dette Punkt, at den daglige Enformighed svækker Madlysten.

Da Æggehvide er uforsvarlig, mæssig dyr, er det godt, at det ikke er nødvendigt, at Kosten indeholder saa meget deraf. Men da det er meget velsmagende, og dette ogsaa har sin store Betydning, anvender vi saa meget deraf, som vi har Raad til i Kosten. Og selv om vi sparer meget stærkt paa Forbruget af Kød, Fisk og Æg, — ja, om man vilde udelade det helt eller delvis, vilde vi — efter Ernæringsfysiologens Opgivelse — ikke komme til at lide derunder i Ernæringsmæssig Henseende, da der alligevel vil fin-

des saa meget Æggehvide i Mælk, Brød og Grønsager, at det er tilstrækkeligt til Legemets Behov.

Man regner med, at

Middagen er Hovedmaaltidet, og at dette Maaltid skal indeholde omtrent Halvdelen af den Næring, man faar i Løbet af Dagen.

For et knebent Budget er det ikke altid muligt at skaffe to Retter Mad, og skal man nøjes med den ene, maa man som Regel indskrænke sig til en Grønret, da en Efterret alene vilde blive for dyr, naar man ikke har kunnet „lægge Bund“, først med en solid Forret.

Men i Reglen bliver dette trivialt og heller ikke alt for hensigtsmæssigt.

I tidligere Tid var der noget, der hed „Sulevælling“, en Ret, som de fleste af vore Dages Husmodre sikkert kun kender af Navn, og som de maaske — alene paa Grund af Navnet — ikke bryder sig om at stifte Bekendskab med.

Og deri gør de Uret, thi

Princippet i Sulevælling

falder ikke alene udmærket sammen med de moderne Principper for Ernæring, men ogsaa med en slunken Pengepung. Og der kan ad denne Vej fremstilles ikke blot nærende, men særdeles velsmagende Retter.

Vi kender alle Retter som gule Ærter og Grønkaal; men istedet at give Flæsket til, kan man servere det skaaret i Terninger i Maden. Man kan da nøjes med et mindre Kvanta af Flæsk end ellers. Paa samme Maade kan man anvende et hvilket som helst Stykke Kød, lille eller stort, fersk, saltet, røget, som Grundlag for en Suppe. Smagen kan forbedres ved Afkog af Ben, Sener og Svær. Men man maa erindre, at Suppen ikke i sig selv er nærende, hvad mange tror, fordi den er velsmagende.

Næringen maa derfor skaffes gennem Tilsætning af Gryn, Jævning, Bælgrugter eller Kartofler, brug desuden Margarine, som jeg nævnte før.

Endvidere forbedres alle Grønssupper, saavel hvad Smag som hvad Næring angaar, ved Tilsætning af Mælk.

Forholdsvis billige Grønsager om Vinteren er Kartofler, Grønkaal, Hvidkaal, Roer og Knudekaal.

Af Brød bør man fortrinligvis vælge Rugbrød.

der ikke blot giver en stor Næringsværdi for Pengene, men som ogsaa paa Grund af sit Vitaminindhold betyder uendelig meget saavel for Børnenes Vækst som for den voksne Organismes Trivsel.

Det er almindeligt udbredt — men meget forkert — Tro, at man helst skal give Børn Franskbrød. Er de sunde og raske, taaler de ikke blot Rugbrødet, men de trives bedre derved, sandsynligvis paa Grund af Rugbrødets Vitaminindhold. En anden Ting er, at Franskbrød er velsmagende til forskellige Ting, men set fra et pekuniært Standpunkt er det ikke nogen heldig Anbringelse af Pengene.

Fra Uge til Uge

—0—

En yderlig Ko.

P. D a m, Bavnehus, Rø, har en Ko, som efter sidste Vejning daglig giver 65 Pd. Mælk.

Biografen

har paa Søndag en pragtfuld Film fra Indien med VIOLA DANE i Hovedrollen.

En Orne

staar til Afbenyttelse hos Phillipson, Sandvig.

En ældre Lødeko

er til Salg paa

Pilegaard i Rø.

Udmærkede

Spisekartofler

til Salg paa Skovbo.

Telefon 34

Stenmel

kan afhentes a 1 Kr. Læssel.

Fine Skærvor a 2 Kr. Læssel. Hammerens Granitværk.

En ung, middelstor, udmærket

Pladshund

er til Salg og kan eventuelt byttes med en mindre.

A. Nybo, Korsbjerg
Samme Sted er Gaaseæg tilsalg.

Rugeæg!

af tv. Pl. Rocks til Salg a 30 Øre Tlf. 28. Chr. Westh, Allinge.

2 gode Heste,

6 Aar ca. 10 Kv. 2* er til Salg.

Antho Holm,

„Lillehave“ pr. Klemens St.

Damer! sy selv

Nyt Kursus begynder 1. April og omfatter Syning, Prøvning og Tilklipping.

Dag- og Aftentimer gives.

A. Grooss.

Rugeæg

af Laksfarvede Faverolles. a 30 Ø. pr. Stk. er til Salg hos

Julius Møller,

Vedbylledet Olsker pr. Tejn.

Aktieselskabet

Forsamlingsh. Hammershus

afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag d. 4. April Kl. 7.30 paa sædvanligt Sted.

Bestyrelsen.

Andeæg

er til Salg a 30 Øre.

Blaaholt, Tlf. Allinge 124.

En Pige

og en Karl søges til 1ste Maj.

Møllegaard i Rø.

Tlf. Rø 23.

Flink Andenkarl

som er villig til at hjælpe til ved Malkning, kan faa Plads til 1. Maj. St. Myregaard i Olsker.

En billig treaars Hest

samt god

SAABY G

er til Salg paa

Vævergaard i Olsker.

En brugt, men god

Ailepumpe

sælges billigt,

Martin Kjølter, Skovby, Klemens
Telefon s. 17.

ENEPIGE

kan faa Plads 1. Maj eller 15. April.

Pastor Langer, Rø.

En Fodermester

samt en yngre Karl, vant til at køre Heste, kan faa Plads til 1. Maj paa

Vestre Rosendallegaard.

Tlf. Ruts 28.

Store pæne Gylder

— der farrer i April og Maj, samt Gaaseæg er til Salg paa Smedegaard, Olsker.

Telefon Allinge 119.

Olsker.

Husmandsforeningen indbyder til Foredrag med Lysbillede af Hr. Højskolelærer Anton Keldsen fra Odense Husmandsskole Mandag d. 3. April Kl. 7 1/2, i Forsamlingshuset. Bestyrelsen.

GAASEÆG

til Salg paa

Tlf. Rø 59.

Krakodal.

En Pige

kan faa Plads paa

Rø Skole.

Et saa godt som nyt

Fotografiapparat

med Objektiv og Stativ, passende til 13x18 Plader, billig til Salg. Henvendelse til Bladets Kontor.

Allinge Biograf.

Søndag den 2. April Kl. 7 1/2.

Hans indiske Hustru!

Stort Nutidsskuespil i 5 Akter.

— Denne Film fortæller os, hvor magtesløs den europæiske Civilisation er den Dag i Dag i det store indiske Rige.

En Medhjælper,

14—16 Aar, kan straks faa Plads hos

Fodermester Ipsen,
Hammersholm.

Matrosdragter

til Konfirmationen.

Priser fra 26 Kr. 50 Øre.

Chr. Olsen, Messen, Allinge.

Spadersedragter

og

kulorte Forsaarsfrakker

i nye, moderne Faconer.

Solide, prisbillige Stoffer.

Chr. Olsen, Messen, Allinge.

Gardiner.

Stort Udvalg i prima hvide og ecur Gardiner. Pris fra 86 Øre til 4 Kr. 62 Øre pr. m.

2-traadet ægyptiske og engelske Garner.

Chr. Olsen.

MESSEN, Allinge.

Halleyst-Allinge.

Potteplanter, afskaarne Blomster, Kranse og Buketter anbefales.

M. Kr. Kofod.

Tlf. Sandvig 6 og 47.

Bornholmske

Koge-Ærter

Koger godt ud.

28 Øre pr. Halvkilo.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

MAGASIN DU NORD

Foraars-

Frakker

Serges i lyse og mørke
Fikse Covere
Prima kulørte Klæde
Alt er nyt og moderne

Ma

MAGASIN DU NORD

nu
hvort
som

Mag.

MAGASIN DU NORD

Magasin d
kulørte og
mindste u

Matr
Drenge-St

Maga

18 pCt. Super

er daglig ventende pr.
kan noteres.

N

Fra Sejler „J. J.
Goldings 50 pCt. Fo
Prima Soyaskri
Grove dansk
og vi kalkulerer lavere

N

Strø

Vore Strømper er de

De bekendte sta
per løres i alle Numre.

No

Et Part

alle Størrelser sniges.
50 Øre pr. Stk.

Khakkljorter i alle

Ror

BORN

SPIS

Komplette Spise

Alle Størrelser

erne

Forretning, er ab-
ses, og det

nges

Erindring, at Pri-
De kan ikke fan

ratis,

ein opmærksom paa,

Rabat

malvarer, der betales

Kontant.

Colonial- og Dufforretning.

ge og Uldgarn.

et største Udvalg i og til
e Priser, naar vi tager
Kvaliteten, for som sagt
arer fører vi ikke, prima
a 4 Kr. Halv Kilo.

is Hansen.

er Skotøjsforretning.

brune Herre- og Dame-
ma Varer, sælges meget
at alt andet Skotøj til me-
Priser. Reparationer ud-
et og solidt.

ligt billigt pr. kontant.

47. A. Munch.

Allinge Jerubanes Køreplan.

Søgnedage.

enne-Sandvig

	†)		
	8,20	2,00	6,20
	8,37	2,19	6,39
nsker	8,50	2,36	6,56
	9,06	2,52	7,12
	9,21	3,09	7,29
	9,32	3,22	7,42
	9,40	3,30	7,50

ndvig-Renne

	(††)	(†)	(†)
	11,30	10,00	4,20 8,15
	11,40	10,08	4,28 8,23
	11,55	10,19	4,39 8,34
	12,10	10,36	4,56 8,51
ter	12,30	10,56	5,16 9,13
	12,46	11,10	5,30 9,25
	1,10	11,30	5,50 9,45

kun Lørdag.

ikke Lørdag.

og Helligdage.

enne-Sandvig

	8,45	12,35	7,50
	9,03	12,53	8,08
nsker	9,19	1,09	8,29
	9,35	1,25	8,34
	9,49	1,39	8,54
	9,59	1,49	9,00
g	10,05	1,55	9,12

ndvig-Renne

g	10,35	6,00	9,35
	10,43	6,08	9,43
	10,52	6,17	9,52
	11,07	6,32	10,07
nsker	11,25	6,50	10,27
	11,36	7,01	10,36
	11,55	7,20	10,55

inge Savværk.

aler sig med prima 1* Brød-
Splitted.

er indtil 5 Fod lange og 4*

jenlig som Gavnstrø til Vin-

g Karne o. d. l. og sælges

oder almindelig Pris. Afalds-

og Savsmuld sælges. Al

g og Stærking udløses godt

gt.

Udlaan af Vogne

10 Kr. pr. Dag fra 1. April
eas Hansen, Til. Ratsker 48